

REKOMENDACIJOS

KOMISIJA

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2009 m. balandžio 30 d.

dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/384/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 211 straipsnio antrą įtrauką,

Kadangi:

- (1) Pernelyg didelė finansinių paslaugų sektoriaus ir visų pirma bankų bei investicinių įmonių prisiimta rizika prisidėjo prie finansų įmonių žlugimo ir sisteminių problemų atsiradimo valstybėse narėse ir pasaulyje. Šios problemos išplito visame ūkyje ir brangiai kainuoja visuomenei.
- (2) Plačiai sutariama, kad prisiimti pernelyg didelę riziką paskatino ir taip didelius pagrindinių finansų įmonių nuostolius iš dalies nulėmė netinkama finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo praktika (nors ji ir nėra pagrindinė 2007 ir 2008 m. finansų krizės priežastis).
- (3) Atlyginimų nustatymo praktika didelėje finansinių paslaugų sektoriaus dalyje taikyta nesilaikant veiksmingo ir patikimo rizikos valdymo. Šios praktikos tendencija buvo atlyginti už trumpalaikį pelną ir skatinti darbuotojus vykdyti netinkamai rizikingą veiklą, jei tik gaunamos didesnės pajamos trumpuoju laikotarpiu, kartu finansų įmonėms sukeltiant didesnių galimų nuostolių riziką ilguoju laikotarpiu.
- (4) Jei rizikos valdymo ir kontrolės sistemos būtų griežtos ir labai veiksmingos, iš esmės rizikos prisiėmimo paskatos, suteikiamos per atlyginimų nustatymo praktiką, atitiktų finansų įmonei priimtina riziką. Tačiau visos rizikos valdymo ir kontrolės sistemos yra ribotos ir, kaip parodė

finansų krizė, gali būti nepakankamos kilus rizikai dėl netinkamų paskatų, nes rizikos rūšys darosi vis sudėtingesnės, o būdai, kuriais prisiimama rizika, labai įvairūs. Todėl paprastas verslo padalinių ir darbuotojų, atsakingų už rizikos valdymo ir kontrolės sistemas, funkcijų atskyrimas yra būtinas, bet jau nebeapakankamas.

- (5) Tinkamų paskatų sukūrimas pačioje atlyginimų nustatymo sistemoje turėtų sumažinti rizikos valdymo našumą ir padidinti tikimybę, kad šios sistemos taptų veiksmingos. Todėl reikia nustatyti patikimos atlyginimų nustatymo politikos principus.
- (6) Turint omenyje konkurencingumą finansinių paslaugų sektoriuje ir tai, kad daugelis finansų įmonių vykdo tarpvalstybinę veiklą, svarbu užtikrinti, kad patikimos atlyginimų nustatymo politikos principai būtų nuosekliai taikomi visose valstybėse narėse. Vis dėlto pripažįstama, kad siekiant didesnio veiksmingumo patikimos atlyginimų nustatymo politikos principus reikėtų įgyvendinti visur ir nuosekliai.
- (7) Pranešime Pavasario Europos Vadovų Tarybai „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“⁽¹⁾ Komisija pateikė planą, kaip atkurti ir išlaikyti stabilią ir patikimą finansų sistemą. Visų pirma pranešime pranešta, kad, siekiant tobulinti finansų įmonių rizikos valdymą ir suderinti atlygio paskatas su tvariais veiklos rezultatais, bus pateikta nauja rekomendacija dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo.
- (8) Šioje rekomendacijoje pateikiami bendrieji finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos principai, kurie turėtų būti taikomi visoms finansinių paslaugų sektoriuje veikiančioms finansų įmonėms.

(¹) COM(2009) 114.

- (9) Šie bendrieji principai gali būti svarbesni vienų kategorijų finansų įmonėms negu kitų, atsižvelgiant į galiojančias taisykles ir bendrąją finansinių paslaugų sektoriaus praktiką. Šie principai turėtų būti taikomi lygiagrečiai su visomis taisyklėmis ar teisės aktais, kuriais reglamentuojamas konkretus finansų sektorius. Visų pirma tarpininkų ir išorės paslaugų teikėjų, kai tam tikra veikla patikima trečiosioms šalims, gaunami mokesčiai ir komisinis atlygis neturėtų būti aptariami, nes atlyginimo praktika, susijusi su šiais mokesčiais ir komisiniu atlygiu, jau iš dalies reglamentuojama atskirais režimais, visų pirma 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ⁽¹⁾ ir 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo ⁽²⁾. Be to, šia rekomendacija nepažeidžiamos socialinių partnerių teisės kolektyvinėse derybose, kai taikoma.
- (10) Kiek tai susiję su finansų įmonėmis, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti vienos ar kelių valstybių narių reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB, ši rekomendacija taikoma papildomai ir kartu su 2004 m. gruodžio 14 d. Komisijos rekomendacija 2004/913/EB dėl atitinkamos bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarkos ⁽³⁾ ir 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacija 2009/385/EB, papildanti Rekomendacijas 2004/913/EB ir 2005/162/EB dėl bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarkos griežtinimo ⁽⁴⁾.
- (11) Tam tikros finansų įmonės atlyginimų nustatymo politika taip pat turėtų būti susieta su tos įmonės dydžiu ir jos veiklos pobūdžiu bei sudėtingumu.
- (12) Reikėtų priimti su rizika susietą atlyginimų nustatymo politiką, kuri derėtų su veiksmingu rizikos valdymu ir nesukeltų pernelyg didelės rizikos.
- (13) Atlyginimų nustatymo politika turėtų apimti tų kategorijų darbuotojus, kurių profesinė veikla turi reikšmingos įtakos finansų įmonės rizikos pobūdžiui. Siekiant išvengti paskatų priimti pernelyg didelę riziką, reikėtų priimti specialias priemones, susijusias su šių kategorijų darbuotojų atlyginimu.
- (14) Atlyginimų nustatymo politika turėtų būti siekiama suderinti asmeninius darbuotojų tikslus su ilgalaikiais tos finansų įmonės interesais. Vertinant veiklos rezultatais pagrįstas atlyginimo dalis reikėtų remtis ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir atsižvelgti į kitą galimą riziką, susijusią su veiklos rezultatais. Veiklos rezultatų vertinimas turėtų būti daugiametis, pvz., treji–penkeri metai, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procesas būtų pagrįstas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad faktinis veiklos rezultatais pagrįstų atlyginimo dalių išmokėjimas būtų išskirstytas per įmonės veiklos ciklo laikotarpį.
- (15) Finansų įmonės turėtų galėti susigrąžinti kintamąsias atlyginimo dalis, kurios buvo skirtos už veiklos rezultatus remiantis duomenimis, kurie vėliau pasirodė akivaizdžiai neteisingi.
- (16) Apskritai su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos, kurios skiriamos pagal sutartį, neturėtų būti atlygis už prastus rezultatus. Finansų įmonių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktoriams turėtų būti taikomos specifinės išėitinių išmokų nuostatos, nustatytos Rekomendacijoje 2009/385/EB.
- (17) Tam, kad atlyginimų nustatymo politika atitiktų finansų įstaigos tikslus, verslo strategiją, vertybes ir ilgalaikius interesus, be finansinių veiklos rezultatų, reikėtų apsvairstyti kitus veiksnius, kaip antai: finansų įstaigos sistemų ir kontrolės priemonių laikymasis ir standartų, kuriais nustatomi santykiai su klientais ir investuotojais, laikymasis.
- (18) Būtina atlyginimų nustatymo politikos patikimumo sąlyga – veiksmingas valdymas. Sprendimų, susijusių su finansų įmonės atlyginimų nustatymo politika, priėmimo procesas turėtų būti skaidrus įmonės vidaus požiūriu ir sukurtas taip, kad būtų išvengiama interesų konfliktų ir užtikrinamas jame dalyvaujančių asmenų nešališkumas.
- (19) Finansų įmonės valdymo organas turėtų būti labiausiai atsakingas už visos finansų įmonės atlyginimų nustatymo politikos nustatymą ir jos įgyvendinimo stebėjimą. Siekiant pasinaudoti reikalinga kompetencija, į procesą reikėtų įtraukti kontrolės funkcijų padalinius ir prireikus žmogiškųjų išteklių padalinius ir ekspertus. Visų pirma kontrolės funkcijas vykdytys darbuotojai taip pat turėtų dalyvauti kuriant atlyginimų nustatymo politiką ir tikrinant jos įgyvendinimą ir už tai jiems turėtų būti tinkamai atlyginta, kad būtų pritraukiami kompetentingi asmenys ir užtikrinta jų nepriklausomybė nuo jų kontroliuojamų verslo padalinių. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius, laikydamasis esamų ataskaitų teikimo įpareigojimų, apie reikšmingus trūkumus, užfiksuotus per atlyginimų nustatymo politikos įgyvendinimo patikrinimą, turėtų pranešti (stebėtojų tarybai) valdybai arba audito komitetui.

⁽¹⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 9, 2003 1 15, p. 3.

⁽³⁾ OL L 385, 2004 12 29, p. 55.

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 28.

- (20) Atlyginimų nustatymo politikos kūrimo ir įgyvendinimo kontrolės veiksmingumo tikimybė didesnė, jei suinteresuotieji finansų įmonės asmenys, prirėikus įskaitant darbuotojų atstovus, būtų tinkamai informuoti apie atlyginimų nustatymo politikos nustatymo ir stebėjimo procesą ir jame dalyvautų. Todėl finansų įmonės suinteresuotiesiems tos įmonės asmenims turėtų atskleisti su tuo susijusią informaciją.
- (21) Šioje rekomendacijoje nustatytų principų įgyvendinimas turėtų būti sustiprintas nacionaliniu lygmeniu vykdant priežiūros procesą. Todėl priežiūros institucijai bendrai vertinant finansų įmonės patikimumą reikėtų, be kita ko, įvertinti finansų įmonės atlyginimų nustatymo politikos atitiktį šioje rekomendacijoje nustatytiems principams.
- (22) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonių filialams, kurių registruotoji arba pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje ir kurios užsiima veikla valstybės narės teritorijoje, turėtų būti taikomi panašūs atlyginimų nustatymo politikos principai, taikomi finansų įmonėms, kurių registruotoji arba pagrindinė buveinė yra valstybės narės teritorijoje.
- (23) Ši rekomendacija turėtų būti taikoma nepažeidžiant galimų valstybėse narėse priimtų priemonių, susijusių su finansų įmonių, kurios gauna valstybės paramą, atlyginimų nustatymo politika.
- (24) Valstybėms narėms pranešant apie priemones pagal šią rekomendaciją reikėtų, be kita ko, pranešti aiškų laikotarpį, per kurį finansų įmonės turi priimti atlyginimų nustatymo politiką, atitinkančią šioje rekomendacijoje nustatytus principus,

REKOMENDUOJA:

I SKIRSNIS

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

1. *Taikymo sritis*
 - 1.1. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad II, III ir IV skirsniuose pateikti principai būtų taikomi visoms finansų įmonėms, kurių registruotoji arba pagrindinė buveinė yra jų teritorijoje.
 - 1.2. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad II, III ir IV skirsniuose pateikti principai būtų taikomi nustatant tų kategorijų

darbuotojų, kurių profesinė veikla daro reikšmingą įtaką finansų įmonės rizikos pobūdžiui, atlyginimus.

- 1.3. Valstybės narės, imdamosi priemonių užtikrinti, kad finansų įmonės įgyvendintų tuos principus, turėtų atsižvelgti į konkrečios finansų įmonės veiklos pobūdį, dydį ir specifinį mastą.
 - 1.4. Valstybės narės II, III ir IV skirsniuose pateiktus principus finansų įmonėms turėtų taikyti atskirai ir konsoliduotai. Patikimos atlyginimų nustatymo politikos principai turėtų būti kaip grupei taikomi patronuojančiajai įmonei ir jos patronuojamosioms įmonėms, įskaitant įmones, įsteigtas lengvatinių mokesčių centruose.
 - 1.5. Ši rekomendacija netaikoma tarpininkų ir išorės paslaugų teikėjų, kai tam tikra veikla patikima trečiosioms šalims, gaunamiems mokesčiams ir komisiniam atlygiui.
2. *Šioje rekomendacijoje vartojamų sąvokų apibrėžtys*
- 2.1. Finansų įmonė – reglamentuojamos arba nereglamentuojamos teisinės formos įmonė, profesionaliai užsiimanti bet kuria toliau išvardyta veikla:
 - a) priima indėlius ir kitas išmokėtinas lėšas;
 - b) teikia investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB;
 - c) užsiima draudimo arba perdraudimo veikla;
 - d) užsiima verslo veikla, panašia į a, b arba c punkte nurodytą veiklą.

Finansų įmonė, be kita ko, gali būti kredito įstaiga, investicinė įmonė, draudimo ir perdraudimo įmonė, pensijų fondas ir kolektyvinio investavimo subjektai.

- 2.2. Direktorius – finansų įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo narys.
- 2.3. Kontrolės funkcijos – rizikos valdymas, vidaus kontrolė ir panašios finansų įmonės funkcijos.
- 2.4. Kintamoji atlyginimo dalis – remiantis veiklos rezultatais skiriama atlyginimo dalis, įskaitant premijas.

II SKIRSNIS

Atlyginimų nustatymo politika

3. Bendrosios nuostatos

3.1. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės nustatytų, įgyvendintų ir vykdytų atlyginimų nustatymo politiką, kuri atitiktų ir skatintų patikimą ir veiksmingą rizikos valdymą ir kuria nebūtų skatinama prisiimti pernelyg didelę riziką.

3.2. Atlyginimų nustatymo politika turėtų atitikti finansų įmonės verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus, kaip antai tvaraus augimo perspektyvos, taip pat principus, susijusius su klientų ir investuotojų apsauga teikiant paslaugas.

4. Atlyginimų nustatymo politikos struktūra

4.1. Kai atlyginimas apima kintamąją dalį arba premiją, atlyginimų nustatymo politikos struktūra turėtų būti užtikrinta tinkama fiksuotųjų ir kintamųjų atlyginimo dalių pusiausvyra. Tinkama atlyginimo dalių pusiausvyra skirtingų darbuotojų atžvilgiu gali skirtis atsižvelgiant į rinkos sąlygas ir specifines aplinkybes, kuriomis finansų įmonė veikia. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės atlyginimų nustatymo politika būtų nustatyta didžiausia kintamosios dalies riba.

4.2. Fiksuotoji atlyginimo dalis turėtų sudaryti pakankamai didelę viso atlyginimo proporciją, kad finansų įmonė galėtų vykdyti visiškai lanksčią premijų politiką. Visų pirma finansų įmonė turėtų galėti neišmokėti visų ar dalies premijų, kai tam tikras asmuo, verslo padalinys arba finansų įmonė nevykdo veiklos rezultatų vertinimo kriterijų. Finansų įmonė taip pat turėtų galėti neišmokėti premijų, kai jos padėtis smarkiai pablogėja, visų pirma tais atvejais, kai nebegalima daryti prielaidos, kad ji galės tęsti veiklą arba ją tęs.

4.3. Skiriant didelę premiją, didžioji premijos dalis turėtų būti atidėta mažiausiam atidėjimo laikotarpiui. Kokią premijos sumą atidėti, reikėtų nuspręsti atsižvelgiant į visą premijos sumą, palyginti su visa atlyginimo suma.

4.4. Atidedant premijos dalį reikėtų atsižvelgti į galimą riziką, susijusią su veiklos rezultatais, su kuriais siejama premija, o tą dalį gali sudaryti nuosavybė, pasirinkimo sandoriai, gryniesi pinigai arba kitos lėšos, kurių išmokėjimas atidedamas atidėjimo laikotarpiu laikui. Būsinių veiklos rezul-

tatų, su kuriais susieta atidėtoji dalis, priemonės turėtų būti įvertintos pagal riziką, kaip nurodyta 5 punkte.

4.5. Pagal sutartį skiriamos su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos turėtų būti susietos su veiklos rezultatais, pasiektais per tam tikrą laiką, ir sudarytos taip, kad jomis nebūtų atlyginama už prastus rezultatus.

4.6. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės (stebėtojų taryba) valdyba galėtų reikalauti iš darbuotojų grąžinti visas arba dalį premijų, kurios skirtos už veiklos rezultatus remiantis duomenimis, kurie vėliau pasirodė akivaizdžiai neteisingi.

4.7. Atlyginimų nustatymo politikos struktūra ilgainiui turėtų būti atnaujinta siekiant užtikrinti, kad ji keistųsi kintant tos finansų įmonės padėčiai.

5. Veiklos rezultatų vertinimas

5.1. Kai atlyginimas susietas su veiklos rezultatais, visa jo suma turėtų būti pagrįsta bendru atskiro asmens ir verslo padalinio veiklos rezultatų ir bendrų finansų įmonės rezultatų vertinimu.

5.2. Veiklos rezultatų vertinimas turėtų būti daugiametis, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procesas būtų pagrįstas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad faktinis premijų išmokėjimas būtų išskirstytas per įmonės veiklos ciklo laikotarpį.

5.3. Veiklos rezultatų vertinimas, kaip premijos arba premijų fondo pagrindas, turėtų apimti vertinimą pagal dabartinę ir būsimą riziką, susijusią su pagrindiniais veiklos rezultatais, ir turėtų būti atsižvelgiama į naudojamo kapitalo sąnaudas ir reikalingą likvidumą.

5.4. Sprendžiant dėl individualių veiklos rezultatų, reikėtų atsižvelgti į nefinansinius kriterijus, kaip antai vidaus taisyklių ir procedūrų laikymasis ir standartų, kuriais nustatomi santykiai su klientais ir investuotojais, laikymasis.

6. Valdymas

6.1. Į atlyginimų nustatymo politiką reikėtų įtraukti interesų konfliktų vengimo priemones. Finansų įmonės atlyginimų nustatymo tvarka turėtų būti aiški, pagrįsta dokumentais ir skaidri įmonės vidaus požiūriu.

- 6.2. (Stebėtojų taryba) valdyba turėtų nustatyti direktorių atlyginimus. Be to, (stebėtojų taryba) valdyba turėtų nustatyti bendruosius finansų įmonės atlyginimų nustatymo politikos principus ir atsakyti už jos įgyvendinimą.
- 6.3. Kuriant atlyginimų nustatymo politiką turėtų dalyvauti kontrolės funkcijų padaliniai ir prireikus žmogiškųjų išteklių padaliniai ir išorės ekspertai.
- 6.4. Už atlyginimų nustatymo politiką atsakingi (stebėtojų tarybos) valdybos nariai, atlyginimų nustatymo komitetų nariai ir darbuotojai, dalyvaujantys kuriant ir įgyvendinant atlyginimų nustatymo politiką, turėtų turėti tinkamą kompetenciją ir pagal funkcijas būti nepriklausomi nuo kontroliuojamų verslo padalinių ir taip gebėti priimti nešališką sprendimą dėl atlyginimų nustatymo politikos tinkamumo, įskaitant jos pasekmes rizikai ir rizikos valdymui.
- 6.5. Nepažeidžiant 6.2 punkte nurodytos (stebėtojų tarybos) valdybos bendros atsakomybės, kontrolės funkcijų padaliniai bent kartą per metus turėtų atlikti atlyginimų nustatymo politikos įgyvendinimo centralizuotą ir nepriklausomą vidaus patikrinimą dėl atitikties (stebėtojų tarybos) valdybos apibrėžtai politikai ir tvarkai. Kontrolės funkcijų padaliniai apie šio patikrinimo rezultatus turėtų pranešti (stebėtojų tarybai) valdybai.
- 6.6. Kontrolę vykdantys darbuotojai turėtų būti nepriklausomi nuo prižiūrimų verslo padalinių, turėti tinkamus įgaliojimus ir jiems turėtų būti atlyginama pagal pasiektus su jų funkcijomis susijusius tikslus nepaisant veiklos rezultatų jų kontroliuojamose verslo srityse. Visų pirma draudimo arba perdraudimo įmonių atveju aktuarines funkcijas vykdantiems darbuotojams ir atsakingam aktuarui turėtų būti atlyginama proporcingai jų vaidmeniui draudimo arba perdraudimo įmonėje, o ne atsižvelgiant į tos įmonės veiklos rezultatus.
- 6.7. Bendrieji atlyginimų nustatymo politikos principai turėtų būti prieinami darbuotojams, kuriems jie taikomi. Šie darbuotojai turėtų būti iš anksto informuoti apie kriterijus, kurie bus naudojami jų atlyginimui nustatyti, ir vertinimo procesą. Vertinimo procesas ir atlyginimų nustatymo politika turėtų būti tinkamai pagrįsti dokumentais ir skaidrūs atskiriems suinteresuotiems darbuotojams.
- dytą atlyginimų nustatymo politiką ir bet kokią jos atnaujinimą politikai pasikeitus turėtų aiškiai ir lengvai suprantama forma atskleisti susijusiems suinteresuotiems asmenims. Ši informacija gali būti atskleista atskirame pranešime apie atlyginimų nustatymo politiką, periodiškai atskleidžiamoje metinių finansinių ataskaitų informacijoje ar bet kokia kita forma.
8. Turėtų būti atskleista ši informacija:
- a) informacija, susijusi su sprendimų priėmimo procesu nustatant atlyginimų nustatymo politiką, prireikus įskaitant informaciją apie atlyginimų nustatymo komiteto sudėtį ir įgaliojimus, išorės konsultanto, kurio paslaugomis pasinaudota nustatant atlyginimų nustatymo politiką, pavadinimą (pavarde) ir svarbių suinteresuotų asmenų vaidmenį;
- b) informacija apie atlyginimo ir veiklos rezultatų ryšį;
- c) informacija apie kriterijus, naudojamus veiklos rezultatus vertinti, ir vertinimą pagal riziką;
- d) informacija apie veiklos rezultatų vertinimo kriterijus, kuriais grindžiama teisė į akcijas, pasirinkimo sandorius ar kintamąsias atlyginimo dalis;
- e) pagrindiniai metinių premijų sistemos ir bet kokios kitos negrynaisiais pinigais gaunamos naudos kriterijai ir priežastys.
9. Nustatydamas atskleistinos informacijos kiekį, valstybės narės turėtų atsižvelgti į konkrečios finansų įmonės veiklos pobūdį, dydį ir specifinį mastą.

IV SKIRSNIS

Priežiūra

10. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos, stebėdamos, ar laikomasi II ir III skirsniuose pateiktų principų, atsižvelgtų į finansų įmonės dydį ir jos veiklos pobūdį bei sudėtingumą.
11. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės turėtų galimybę atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pranešti apie šioje rekomendacijoje aptartą atlyginimų nustatymo politiką, įskaitant nurodymą, kad laikomasi šioje rekomendacijoje nustatytų principų, pateikdamos pranešimą apie atlyginimų nustatymo politiką, kuri gali būti atnaujinama.

III SKIRSNIS

Informacijos atskleidimas

7. Nepažeisdama slaptumo ir duomenų apsaugos nuostatų, finansų įmonė svarbią informaciją apie II skirsnyje nuro-

12. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų pareikalauti visos informacijos, reikalingos įvertinti, koku mastu laikomasi II ir III skirsniuose pateiktų principų, ir šią informaciją peržiūrėti.

V SKIRSNIS

Baigiamosios nuostatos

13. Valstybės narės raginamos iki 2009 m. gruodžio 31 d. imtis reikalingų priemonių šios rekomendacijos taikymui skatinti ir informuoti Komisiją apie priemones, kurių imtasi remiantis šia rekomendacija, kad Komisija galėtų atidžiai stebėti situaciją ir pagal ją įvertintų kitų priemonių poreikį.
14. Ši rekomendacija skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2009 m. balandžio 30 d.

Komisijos vardu
Siim KALLAS
Pirmininko pavaduotojas
